

Όταν η κρίση είναι πρόσχημα...

Γιάννης Μηλιός

Είναι γνωστό ότι το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ λέει: «Πάγωμα ιδιωτικοποιήσεων των οργανισμών που πέρασαν στο ειδικό ταμείο, και επαναφορά σταδιακά ανάλογα με τις δυνατότητες της οικονομίας επιχειρήσεων που είτε βρίσκονται σε πορεία ιδιωτικοποίησης είτε έχουν ιδιωτικοποιηθεί (ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, ΕΥΔΑΠ, Μέσα Μεταφοράς κλπ)».

Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ είναι απόλυτα αντίθετος με τις «ιδιωτικοποιήσεις», οι οποίες σε συνθήκες κρίσης, δηλαδή μεγάλης απαξίωσης κεφαλαίου, είναι καθαρό ξεπούλημα, καθαρό πλιάτσικο κρατικού κεφαλαίου από ιδιωτικά κεφάλαια με πρόσχημα την κρίση δημόσιου χρέους. Η κρίση αποτελεί πρόσχημα για τον απλούστατο λόγο ότι δεν ξεκίνησε ως κρίση δημόσιου χρέους, αλλά ως χρηματοπιστωτική και μετατράπηκε με συνειδητό τρόπο σε δημοσιονομική, ακριβώς για να προχωρήσει η αντιδραστική αναδιάρθρωση της οικονομίας και της κοινωνίας, βασικός στόχος της οποίας εξαρχής είναι οι ιδιωτικοποιήσεις.

Οι περισσότεροι κοινοί συκοφάντες του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ λένε ότι πίσω από αυτήν την άρνηση βρίσκεται η ιδεολογία «κρατισμού» που διέπει την Αριστερά. Όλοι αυτοί οι ξεχνούν βέβαια την ENRON, κάνουν πως δεν βλέπουν ότι οι σιδηρόδρομοι της Βρετανίας είναι και πάλι υπό κρατικοποίηση μετά την παταγώδη αποτυχία τους να καλύπτουν τις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας μετά την ιδιωτικοποίησή τους, δε θυμούνται ότι η εταιρεία ενέργειας της Γαλλίας έχει κρατικοποιηθεί και πάλι, αγνοούν δήθεν ότι το σιδηροδρομικό δίκτυο της Αργεντινής συρρικνώθηκε κατά 90% μετά την ιδιωτικοποίησή του, δεν ενδιαφέρονται για το ότι η ιδιωτικοποίηση του νερού στη χώρα αυτή ήταν από τις βασικές αιτίες μιας ανθρωπιστικής κρίσης άνευ προηγουμένου, σιωπούν για το ότι το δίκτυο του νερού στο Παρίσι έχει επανέλθει υπό δημοτικό έλεγχο κ.ο.κ.

Αξίζει λοιπόν στη βάση όλων αυτών των παραδειγμάτων της παταγώδους αποτυχίας των «ιδιωτικοποιήσεων» να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν έχουμε κανένα όραμα «κρατικοποίησης» ολόκληρης της οικονομίας.

Ο λόγος που είμαστε αντίθετοι στην «ιδιωτικοποίηση» των αναπαραγωγικών δραστηριοτήτων του κράτους (της υγείας, της παιδείας, του νερού κτλ.) είναι

απόλυτα προφανής: Στις συνθήκες της μεταμνημονιακής Ελλάδας αυτές οι «ιδιωτικοποιήσεις» θα έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση του αναλφαβητισμού, την ένταση της εξαθλίωσης, το θάνατο χιλιάδων συνανθρώπων μας.

Οι παραγωγικές δραστηριότητες του κράτους δεν πρέπει να «ιδιωτικοποιηθούν» γιατί το μεσοπρόθεσμο αποτέλεσμά τους θα είναι η *αύξηση του δημόσιου χρέους* και η περαιτέρω βύθιση της χώρας στο τέλμα των μνημονίων και της ύφεσης. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά και ο υπουργός «ιδιωτικοποιήσεων» ο οποίος θίγει το ίδιο το επιστημονικό του κύρος παριστάνοντας ότι θα συμβεί το αντίθετο.

Οι κάθε λογής απολογητές παριστάνουν ότι η απόλυτη κοινωνική και οικονομική αποτυχία του νεοφιλελευθερισμού δε συνέβη ποτέ και συνεχίζουν το ίδιο παραμύθι. Το βαρύ πυροβολικό των ΜΜΕ τους στηρίζει, αλλά το τοπίο στην κοινωνία έχει αλλάξει. Με τη δύναμη του αγώνα η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία των εργαζόμενων τάξεων θα νικήσει το φόβο, θα βρει το δρόμο προς τη νέα κοινωνία και την οργάνωση της με βάση τις ανάγκες της. Εμείς στηρίζουμε κάθε πρωτοβουλία που θέτει τις κοινωνικές ανάγκες πάνω από το ιδιοτελές συμφέρον.